

אקלימה של יגור

את האקלים מגדירים בתור מזג האויר הממוצע השורר במקום מסוים במשך זמן ידוע (שנה או שנים). כל חיי האדם תלויים באקלים. אין כמעט שטח בחיים ובטבע שלא יהיה מושפע ממנו. הצמחיה, גידול בעלי חיים, עבודת אנשים, צורת הדיור, עיבוד החומרים בתעשייה וכו' — כל אלה קשורים קשר הדוק עם תנאי מזג-האויר ז.א. עם האקלים.

האקלים של כל מקום נקבע ע"י גורמים אזוריים ומקומיים. הגורמים האזוריים הם: הרוחב הגיאוגרפי של המקום ז.א. המרחק בינו ובין קו המשווה לצד צפון או דרום; מרחק המקום מן הים והזרמים הזורמים בים זה; גובה המקום מעל פני הים והאזור האקלימי הכללי, בו נמצא המקום. נוסף לגורמים האזוריים הנ"ל יש לגורמים המקומיים השפעה רבה מאד על האקלים. יתכנו שני מקומות באותו רוחב גיאוגרפי ומידות החום בשניהם שונות לחלוטין. יש ששני מקומות קרובים זה לזה ותנאיהם האקלימיים שונים. לדוגמא תשמש לנו יגור לעומת חיפה — שני מקומות הקרובים אחד לשני ומידות החום של יגור דומות מאד לאלו של לוד ושונות בהחלט מאלו שבחיפה. הסיבה לכך נעוצה בגורמים אקלימיים מקומיים.

הגורמים המקומיים נחלקים לטבעיים כגון: הרים, יערות, חולות, צמחיה, מים וכו'. ומלאכותיים והם: קרבת בתי חרושת מונעים בקיטור, או בעלי ארובות פולטות עשן; בנינים גבוהים, מרחבי מגורים, תעלות מים, שטחים מעובדים וכו'. אם לדבר מבחינה זו על יגור, הרי אקלימה מושפע לא במעט מן הגורמים המקומיים. עצם מצבה הגיאוגרפי „בין הכרמל והקישון“ קובע את אקלימה. יגור הבנויה לרגלי הכרמל המזרחי או הצפון-מזרחי, במוצאם של שלושה נחלי אכזב היורדים מן הכרמל — מוסתרת לגמרי מצד הים. מאידך חוצה את אדמותיה נחל קישון, שלפני שנים לא רבות השתפכו מימיו על פני עמק-זבולון מחוסר מוצא לים וכיסוהו ביצות שלא במעט השפיעו על האקלים. יש להצטער על שלא קמה תחנה מטאורולוגית בראשית התישבותה של יגור,

לאחר שיטפון בוואדי יגור

ולקראת שנת הארבעים לקיומה אפשר ברוב הנתונים לסכם רק תקופה של 12 שנים. מיום הקמת התחנה המטאורולוגית במקום, שבה נערכות תצפיות מזג האויר שלוש פעמים ביום, נסינו, איפוא, לסכם את התצפיות של הנתונים האקלימיים היסודיים והם: הטמפרטורה, הלחות וההתאדות, הגשמים ותדירות כיווני הרוחות. יתר התצפיות הנעשות בתחנה הן: מהירות הרוח, העננות וצורות העננים, ימי ערפל, אובך וטל, הראות ועוד. הללו לא סוכמו בטבלות מיוחדות בגלל קוצר המצע ונסכם אותן בכמה משפטים בסוף הרשימה. נתחיל איפוא מן החום.

א. החום

תצפיות במיזות החום נעשו, לפי הנראה מטבלה א', במשך 12 שנה. התצפיות נערכות בשתי דרכים: א) ע"י מדידה בטרמומטר רגיל 3 פעמים ביום: בשעה 8 בבוקר, 2 אחה"צ ו-8 בערב; ב) ע"י טרמומטרים מיוחדים, אחד הרושם את הטמפרטורה המכסימלית והשני את הטמפרטורה המינימלית של היממה. בדרך השניה קובעים גם את הממוצע היומי ולפי הממוצעים היומיים קובעים את הממוצע החודשי. הממוצעים החודשיים מסתכמים לממוצע שנתי ומכל 12 הממוצעים השנתיים מצאתי את הממוצע הרב-שנתי של הטמפרטורה באזורנו.

מתוך הטבלה הזו נראים כמה דברים, שכדאי להפנות את תשומת הלב אליהם, והם: (1) ערכי חום קיצוניים: הטמפרטורה במשך 12 השנים לא עלתה על 41 מעלות. טמפרטורה לגובה זה הגיעה רק פעם אחת — ביולי 1956. 40.5 מעלות גם כן פעם אחת — במאי 1952, פעמיים ל-40 מעלות — ביוני 1951 ובמאי 1961, ופעמיים ל-39.5 — באוקטובר 1955 ובמאי 1960. בדרך כלל דומה הטמפרטורה של יגור לזו של לוד. הסיבה לכך נעוצה בגורמים המקומיים. אמנם לצד הים חסומה יגור ע"י הר הכרמל, אבל היא פתוחה לצד צפון. רוחות העמק, שהם צפוניים, השפעתם ניכרת על חומה של יגור ומשום כך המכסימום הקל. לעומת זה יש לציין את המכסימום המינימלי הגבוה 17.5 מעלות ב-1951.

שונה הוא המצב ביחס לטמפרטורת המינימום. הטמפרטורה המינימלית בשנים האלה הגיעה למעלה אחת מעל האפס — בינואר 1955, 1956 ובפברואר 1959. לעומתה בקיץ הגיע המינימום המכסימלי עד 20.5 מעלות וזוהי השפעת רוח ההר הבאה מדרום.

(2) טמפרטורת המכסימום הממוצעת: מתוך הטבלה נראה שהמכסימום הממוצע הגבוה ביותר בשנה הוא בחודש אוגוסט (ב-11 מתוך 12 השנים). זה קובע את הממוצע הרב-שנתי ובדבר זה אין הבדל בינינו לבין שאר אזורים הארץ, שגם בהם המכסימום הממוצע הגדול ביותר הוא בחודש אוגוסט. לעומת זה, לפי הממוצע הרב-שנתי (32.8 מעלות) משתווה יגור למקומות המרוחקים מאזור החוף. טמפרטורת המכסימום הממוצעת הנמוכה ביותר היא בחודש ינואר, גם כן כמו בכל הארץ, ולפי הממוצע הרב-שנתי (17.7 מעלות) מתקרבת לאזור החוף.

נבדוק כעת את המינימום הממוצע. הנמוך ביותר הוא בינואר — 8.4 מעלות והגבוה ביותר 22.1 מעלות באוגוסט, מינימום די גבוה ביחס למקומות אחרים וזוהי השפעת ההר הנמצא בדרומה של יגור ושולח בלילה רוח הר חמה. דומה לנו חפצי"בה הנמצאת דרומה לגלבוץ. מתוך המכסימום והמינימום נקבעת הטמפרטורה הממוצעת היומית והיא

תבלת א'

תאריך: 1961/62

מספר שנה	אוגוסט		יולי		יוני		מאי		אפריל		מרץ		פברואר		ינואר		דצמבר		נובמבר		אוקטובר		ספטמבר															
	מספר כנסים	מיני. כנסים																																				
20.7	14.3	26.8	22.3	34.3	27.3	21.3	33.2	24.7	18.6	30.7	22.6	16.0	29.4	19.7	12.8	25.7	16.4	13.1	22.7	13.9	8.8	19.6	13.9	8.7	19.1	16.5	10.6	22.3	19.3	13.8	24.8	23.1	17.4	28.8	23.2	21.9	31.4	
20.0	14.8	25.4	27.3	21.8	32.7	25.9	20.6	31.0	24.4	18.0	34.0	21.7	15.5	27.9	18.5	12.6	24.3	14.1	9.2	19.0	14.0	9.6	18.3	12.9	8.6	17.5	12.9	9.1	16.8	18.1	12.7	23.5	22.7	17.8	28.0	27.7	22.0	32.1
20.8	15.3	25.4	27.2	21.9	32.4	26.6	21.6	32.4	24.8	18.9	30.9	21.2	16.2	26.4	18.1	11.3	22.4	12.8	8.4	17.1	14.4	10.2	18.8	13.3	9.1	17.8	17.1	11.2	22.6	17.9	13.6	23.7	23.8	18.2	28.9	27.7	22.4	31.6
18.0	14.3	24.9	28.0	22.4	33.0	27.0	21.1	33.0	24.0	15.0	30.6	22.3	14.5	28.5	16.8	12.2	21.5	17.0	11.7	21.8	11.7	9.2	17.6	12.5	7.4	16.1	11.3	7.0	16.0	15.7	10.7	21.0	22.8	18.6	28.5	26.0	21.7	30.7
20.5	15.0	26.2	21.7	31.5	27.0	21.3	32.2	25.3	19.0	31.5	21.5	15.5	27.5	18.7	12.6	25.0	15.5	9.3	21.7	13.9	9.0	19.5	14.0	10.0	18.5	19.6	13.4	25.8	23.3	17.5	29.0	25.5	20.9	30.3	54-55			
19.5	13.4	25.4	28.0	22.2	34.0	26.5	20.0	31.0	24.2	17.6	30.7	20.0	13.4	26.6	17.8	11.6	23.3	12.3	6.2	18.3	13.0	7.5	18.4	11.1	4.7	17.1	13.8	7.8	19.1	19.0	16.4	23.6	22.5	13.3	31.3	26.0	20.1	31.1
19.7	14.2	25.3	27.8	22.5	33.1	26.5	21.3	31.7	24.7	18.5	31.8	20.3	14.1	26.3	17.6	11.9	23.7	14.9	10.6	19.8	12.7	7.4	17.2	11.1	6.1	16.0	13.6	9.4	17.7	19.0	12.4	25.3	22.1	15.7	28.7	26.1	20.2	31.7
20.5	15.5	25.9	27.8	21.8	33.2	25.9	19.9	32.1	24.6	18.9	30.3	21.5	16.0	26.7	19.6	13.2	26.0	16.5	9.9	22.8	13.8	8.5	19.3	13.6	10.1	17.1	14.0	9.3	18.9	18.9	16.6	24.3	24.7	20.0	29.5	25.9	21.3	30.6
19.4	14.2	24.6	26.8	22.0	31.7	25.8	21.8	30.8	24.3	18.8	30.0	20.9	15.7	26.0	17.3	12.0	22.7	13.3	8.1	18.4	9.6	4.9	14.4	14.5	8.8	18.0	14.6	8.2	20.7	18.7	12.9	24.5	22.1	16.6	27.5	25.3	20.6	30.1
20.5	14.9	26.0	27.2	21.5	32.9	26.8	21.6	32.0	24.7	19.3	29.8	24.2	17.4	31.1	19.0	13.3	24.8	15.7	10.0	21.4	14.9	9.3	20.4	13.9	9.1	18.1	15.5	9.7	21.3	18.3	12.4	24.1	21.7	15.8	26.3	24.3	19.5	29.4
21.0	15.3	26.0	27.6	22.4	32.4	26.5	20.8	32.3	28.2	18.3	31.5	22.2	16.5	27.9	18.6	12.7	24.7	14.6	8.6	20.0	12.8	8.7	17.0	13.3	9.1	17.5	17.6	12.7	22.5	20.2	14.8	23.3	24.7	17.8	31.5	25.9	21.1	30.7
20.4	15.2	25.6	27.9	22.1	32.6	26.2	20.1	31.9	25.2	18.6	31.4	21.7	16.2	27.6	18.3	13.3	23.4	18.1	12.5	23.3	13.3	9.0	17.5	14.1	10.2	18.0	15.3	11.3	19.1	18.5	12.7	24.5	22.0	16.8	28.3	24.2	19.7	29.2
20.2	14.6	25.7	27.5	22.1	32.8	26.5	21.0	32.0	25.0	18.3	31.1	21.7	15.6	27.6	18.3	12.5	24.0	15.1	9.8	20.5	13.3	8.6	18.4	13.2	8.4	17.7	14.7	9.7	19.6	18.6	13.5	24.0	23.0	17.1	28.8	25.8	20.9	30.8

הגבוהה ביותר בחודש אוגוסט (27.5 מעלות) והנמוכה ביותר שוב בינואר (13.2 מעלות) ובממוצע שנתי (20.2 מעלות).

כדאי להשוות את הערכים האלה עם הנתונים של חיפה (הר הכרמל). המכסימום הממוצע באוגוסט 28 מעלות (ביגור 32.8 מעלות). המכסימום בינואר בחיפה 14.9 מעלות (ביגור 17.7 מעלות). המינימום הממוצע בינואר 8.9 מעלות (ביגור 8.4 מעלות). באוגוסט 21.8 מעלות (ביגור 22.1 מעלות). הטמפרטורה הממוצעת היומית באוגוסט בחיפה 24.9 מעלות (ביגור 27.5 מעלות). בינואר 11.9 מעלות (ביגור 13.2 מעלות). והממוצע השנתי 18.4 מעלות (ביגור 20.2 מעלות). חיפה הפתוחה לים — אקלימה נוח משל יגור.

ב. הלחות היחסית

באטמוספירה נמצאות כמויות שונות של אדי-מים. מקורות אדי המים האלה הם הימים, הנהרות, האגמים וכל שאר שטחי המים על-פני-כדור-הארץ, אבל גם צמחים ובעלי חיים הפולטים כמות של אדי מים. להתאדותם זקוקים המים לכמות ניכרת של חום, אותו הם מקבלים מסביבתם. כתוצאה מכך יורדת הטמפרטורה של הסביבה, אם היא איננה מקבלת חום ממקור אחר, כגון: השמש.

כמות אדי-המים שהאוויר יכול להכיל תלויה בטמפרטורת האוויר. אוויר חם יכול להכיל יותר אדי-מים מאשר אוויר קר. בכל טמפרטורה נמצא גבול מסוים ליכולת הקליטה של האוויר, ואם האוויר הגיע לקצה גבול יכולתו לקליטת אדי-מים, הרי האוויר הוא רווי. כמות אדי המים במטר מעוקב של אוויר נקראת לחות מוחלטת וליחס בין כמות אדי המים שאוויר מכיל בטמפרטורה מסוימת לכמות אדי המים שהאוויר יכול להכיל באותה טמפרטורה אנו קוראים לחות יחסית. אותה אנו מודדים באחוזים ביחס ללחות הרוויה. הטמפרטורה והלחות היחסית של האוויר קובעים את ההתאדות, העננות והמשקעים השונים: טל, ערפל, גשם.

את הלחות-היחסית אנו מודדים בפסיכרומטר, המורכב משני טרמומטרים: אחד רגיל הנקרא "יבש" והשני, שגולת הכספית שלו טבולה בתוך בד ספוג מים. כאשר המים בבו מתאידיים, הם שוללים את החום מן הגולה ומשום כך הטרמומטר יירד. ההפרש בין שני הטרמומטרים מאפשר לנו לחשב את הלחות המוחלטת, את הלחות היחסית ואת "נקודת הטל". "נקודת הטל" היא נקודת החום, שאם האוויר יגיע אליה ומצב אדי-המים באוויר לא ישתנה, הלחות היחסית תגיע ל-100 מעלות והאוויר יפריש טל או משקע אחר.

הלחות היחסית קשורה קשר הדוק עם התאדות אדי-המים, אותה אנו מודדים במדה סטנדרטית והיא ס"מ מעוקב בצינור התאדות מיוחד הנקרא "צינור פיטש". אם אחוז הלחות היחסית של האוויר גבוה, ההתאדות תהיה נמוכה ולהיפך. לחות האוויר קובעת הרבה לגבי גידולים חקלאיים וגם לגבי חיי אדם וצרכיו (תלבושת, מגורים, תזונה וכו').

בטבלה ב' נמצאים הנתונים לגבי הלחות היחסית וההתאדות ונציין כאן כמה השוואות עם מקומות שונים בארץ. הערכים הקיצוניים מראים, כי המכסימום הממוצע של הלחות הוא גדול ביותר בינואר והקטן ביותר באוגוסט. המינימום הממוצע הנמוך ביותר הוא במאי והגבוה ביותר באוגוסט. ואשר לממוצע היומי, הרי הממוצע הגבוה ביותר הוא בחודש פברואר והנמוך ביותר ביוני.

ערכים דומים מקבלים בהתאדות-מכסימלית ממוצעת 190.3 ביולי ומינימלית בפברואר

שוב נראה שהמינימום הגבוה ביותר בינואר, באוגוסט ובספטמבר. אנו רואים שרוב ימי הקיץ הם בעלי לחות-יחסית גבוהה, למרות החום הרב. ללחות היחסית ולהתאדות השפעה גדולה על המשקעים הרבים ובראש וראשונה על החשוב שבהם — הגשם.

ג. גשם

הגשם הוא האלמנט האקלימי החשוב ביותר בארצנו, הנמצאת באזור צחיח ותלויה בכמות הגשמים ובעיקר באופן חלוקתם במשך העונה. עונת הגשמים נמשכת לא יותר מאשר 9 חודשים, אבל מספר ימי הגשם לא עולה על 60—80 יום במשך העונה. חשיבותו של הגשם היא כה גדולה עד שמחליפים את המושג "גשם" במושג "מזג אוויר". הוא משפיע לא רק על הגידולים החקלאיים, אלא על תפוקת המעיינות, הנחלים, הנהרות — התלויה בכמויות הגשמים, ומפלסי המים וטיבם באגמים ובבארות מושפעים על ידם. את כמות הגשמים ביגור התחילו למדוד בצורה מסודרת החל משנת 1928. הדבר הזה איפשר לנו לקחת בתור ממוצע רב-שנתי — 34 שנות מדידה, 4 שנים יותר מאשר הממוצע הסטנדרטי, שנקבע בקונגרס המטאורולוגי העולמי בשנת 1955 בג'נבה, הקובע ממוצע סטנדרטי של 30 שנה מינימום. ומשום כך נוכל לנתח ביתר יעילות את טבלה ג' — טבלת הגשמים.

בדרך כלל כשיורד או לא יורד גשם במאי או בזמן אחר, או כאשר כמות הגשם נראית גדולה או קטנה מדי, נשמעת מפי האנשים האימרה: דבר כזה עוד לא היה. טבלה זו הראה לנו שאין חדש תחת השמש והדבר שלא קרה עוד, התרחש רק לפני שנה או שנתיים. אבל נשוב אל הטבלה. הטבלה בנויה על מדידות של כמויות גשם משך 24 שעות — משעה 8 בבקר עד 8 בבקר למחרת. במד-גשם רגיל זה נמדדו רק הכמויות ליממה ומספר ימי גשם. נוסף לכמויות הגשם חשובה לחקלאות גם עצמת הגשם ז.א. באיזו תכיפות ובאיזה חוזק ירדה כמות הגשם. מד עצמת הגשם קיבלנו רק השנה וכן רושם-גשם, שממנו אפשר לקרוא את כמות הגשם, משך זמן ירידתו, שעת הירידה וכו'. בשביל צרכי החקלאות שלנו חשוב היה למדוד את הגשם לא רק בתחנה המטאורולוגית הנמצאת בשטח ביה"ס לרגלי ההר, אלא גם בכמה מקומות בשדות, אבל אלה צריכים להיות מדי-גשם מצבירים ורושמים, שמגיעים אליהם רק פעם בשבוע או בעשרה ימים. אם הכנסנו השנה רושם גשם לתחנה, יש להעמיד לקראת השנה הבאה לפחות 3 מדי-גשם נוספים בשלושה מקומות: בגן עצי פרי, בעבר הקישון ובשדות קרית-חרושת. אין ספק שעם ההתרחקות מן ההר כמויות הגשמים הולכות ופוחתות, לעומת זה בשדות שמתקרבים לים הכמות הולכת וגדלה. לנו עד עתה אין שום נתונים, וחבל.

זכעת לעצם תצפיות הגשם: בטבלה ג' יש לנו מדידות של ימי גשם בכל חודש במשך 24 שנים, כמויות גשם יומיות, ימי גשם בסיכום שנתי, כמות גשם במשך העונה השנתית ובסוף ממוצע חודשי רב-שנתי וממוצע עונתי רב-שנתי. לימי גשם נחשבים ימים בהם הגיעה הכמות היורדת לפחות ל-0.1 מ"מ. כמות הגשם נמדדת במ"מ, ז.א. לו הגשם היורד היה נשאר במקום מבלי להיספג ובלי להתנדף — איזה גובה של שכבה היה מכסה.

לפי הטבלה הזו אנו נוכחים שחודשי הגשם העיקריים הם: דצמבר, ינואר ופברואר. בינואר יורדת הכמות הגדולה ביותר. בכל השנים החודשים האלה הם הקובעים. רק במשך 5 שנים עלתה כמות הגשם בחודש אפריל על 50 מ"מ, וב-4 שנים עלתה כמות

ט ב ל ה ד'

כווני הרוחות בשנים 1950/51 עד 1961/62 לפי החדשים

(באחוזים)

שקט	NW	W	SW	S	SE	E	NE	N	החדשים
7.3	20.0	24.0	10.8	4.7	3.5	3.6	2.7	23.4	IX
10.0	17.8	27.3	7.4	4.9	10.3	6.7	3.4	12.2	X
5.7	8.2	16.1	11.5	15.8	17.0	11.3	6.2	8.2	XI
3.2	3.9	12.7	10.6	21.8	28.1	14.0	3.1	2.6	XII
3.2	5.1	13.8	10.3	24.9	22.2	12.7	3.5	4.3	I
4.4	9.2	16.4	11.2	16.6	17.4	12.7	3.5	8.6	II
4.1	14.1	23.7	10.1	12.2	12.5	8.9	3.2	11.2	III
7.4	15.0	20.6	10.6	8.7	9.2	9.2	4.1	15.2	IV
8.5	18.0	23.7	10.6	6.3	3.4	5.3	5.1	19.7	V
4.5	17.1	28.4	15.0	6.0	4.3	2.8	3.7	18.2	VI
5.0	14.2	29.0	22.0	7.7	2.3	2.5	3.4	13.9	VII
6.7	16.7	31.8	14.3	4.7	3.6	2.3	3.9	16.0	VIII
5.9	13.3	22.3	11.8	11.2	11.2	7.7	3.8	12.8	ממוצע שנתי

הגשמים במאי על 25 מ"מ. מכסימום ימי גשם 80 — היו לנו בשנת 1952/1951 והמינימום — 39 ימים בשנת 1955/1954. הממוצע הרב-שנתי קרוב ל-700 מ"מ.

ד. הרוחות

האלימנט הרביעי של האקלים הם הרוחות. שני סוגי רוחות נמצאים בישובנו: אזוריים-ארציים ומקומיים. המקומיים הם רוחות הר ועמק הנושבים ביום מן העמק אל ההר ורוחות ההר הנושבים מן ההר אל העמק. בשים לב שההר נמצא מצד דרום של יגור, הרי השפעת רוחות העמק היא חיובית מאד ליגור ומשום כך חלון צפוני בדירה נחשב ל"אוצר" ממש. לעומת זה הרוחות הנושבים בלילה מן ההר לעמק הם חמים ומשפיעים על המינימום של הטמפרטורה שהוא גבוה למדי כמבואר בסעיף החום. הצד השווה של שני הרוחות האלה הוא שהם חלשים מאד ומורגשים רק בזמן שאין רוחות אזוריים פועלים, אבל השפעתם על החיים רב מאד.

ואשר לרוחות האזוריים. הרי ראשית כל פועלים הרוחות הארציים והם הבריזות של ים ויבשה. ביום בא רוח לח מן הים ליבשה ובלילה מן היבשה לים. אותו ההבדל בין קיץ לחורף — בקיץ מן הים ליבשה ובחורף מן היבשה לים.

כיוון משב הרוחות, מהותם ועצמתם, הם גורמים חשובים בחיי הצמח, בעלי-החיים ובתוכם האדם. יש להתחשב בגורם זה גם במטעים, בבנית משכן לאדם ולחי.

לפי הנתונים בטבלה ד' מתברר שרוב הרוחות הן מדרום-מזרח עד דרום-מערב, ובקיץ רוחות מצפון-מערב עד צפון-מזרח. אופי הרוחות האלה כפי שקבענו לעיל הוא מתאים לבניה בכיוון צפון-דרום ויש להתפלא שבמשך שנים נבנו המבנים במשק בכיוון מזרח-מערב לפי נשיבת הבריזות. הסיבות לכך היו שתיים: ראשית השיגרה שהיתה קיימת במשך שנים, שחשבו כי יגור שייכת לאזור החוף, ושנית המצב האסטרטגי —

פחדו להקים את המבנים עם החזית לצד ההר בגלל אפשרות התקפת צליפה מכיוון זה. רק אחרי שנים של ויכוחים פנימיים התחילו לבנות בכיוון צפון-דרום, ראו "כי טוב" והמשיכו. התצפיות האלה כוללות את כיווני הרוחות באחוזים והן צריכות לשמש יסוד מוסד לכל המבנים וההשקעות במשק.

הלוח הזה איננו כולל את עצמת הרוחות, אם כי היא נמדדת בשיטה המקובלת בלי מכשירים. נסתפק בהערה שאין הרוחות ביגור סוערים ביותר. למעלה מדרגה 7 לא הגענו במשך 12 שנות מדידה. רוחות חזקים יותר נושבים מצד מערב ומזרח ואלו מצד דרום וצפון קלים ביותר. גם נקודה זו ראוי לקחת בחשבון בתכנון הבניה. מתוך הנתונים האקלימיים יש לציין את העננות, בה אין יגור שונה מאזורים אחרים ודומה יותר לאזור החוף (הים בכל זאת קרוב והעננים גבוהים מעל ההרים).

ביום שלג ביגור

כמות ימי טל פחותה מזו שבחיפה, לעומת זה ימי האובך רבים מאד בהשפעתו של ביח"ר "נשר". אמנם ישבה ועדה ומצאה שרק 4% של העשן הם חומר מוצק בעל ריחות, אבל זה אמור בימים רגילים. בימי אובך, הבאים כתוצאה מעשן "נשר", המצב הוא אחר לגמרי ויש לזה השפעה ניכרת על האקלים.

ולבסוף — אורך היום. יש לציין ששקיעת השמש מקדימה ביגור ב-12 דקות מאשר בעמק-זבולון בגלל ההר, המסתיר את השקיעה. היום בקיץ ובחורף קצר אצלנו מאשר באזורנו.